

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.411/2016/4.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve. (felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. ... Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. ...)

Az alperes: NAV Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: Dr. ... osztályvezető jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem sorszáma: 6.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. március 8-án kelt 1.K.27.003/2016/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.003/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000.- (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 391.800.- (háromszázkilencvenegyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az adóhatóság a felperessel szemben összesen 12.983.626.- forint behajtása iránt indított végrehajtási eljárást. A felperes 2014. július hónapba törlés iránti kérelmet nyújtott be, mely időpontban késedelmi pótlék adónemben 7.188.000.- forint tartozása állt fenn, és ami 2007. évi esedékességű, eredetileg 40.000.000.- forint nagyságú illeték tartozáshoz kapcsolódott. Az illeték tartozás azonban befizetés révén teljes egészében megszűnt, csak a késedelmi pótlék tartozás maradt fenn. Elsőfokú hatóság határozatával a végrehajtás alá vont késedelmi pótlék tartozás elévülés címén történő törlését elutasította.
- [2] Fellebbezés nyomán eljáró alperes 2015. március 13-én 2517294806. számú határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, a felperes terhére az adófolyószámlán előírt végrehajtás alá vont késedelmi pótlék tartozásból 3.270.000.- forintot elévülés címén törölt. Egyebekben a határozatot fenntartotta. A döntés indokaként hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 164. § (6) bekezdésében foglaltakra. E rendelkezésből következően a tartozás tőkeösszegének - felperes esetében az illetéktartozásnak - a végrehajtásához való jog már elévült, de maga a tőketartozás nem, mivel azt az elévülési időn belül teljesítették, így az megszűnt. A járulék, adott esetben a késedelmi pótlék nem osztotta a tőke sorsát, az alapját képező tőke megszűnésével maga is tőkeként, tőkésített kamatként viselkedik, ebből következően az esedékessé válásának időpontjától számítandó az elévülés. Megállapította azonban, hogy a kiadmányozás óta eltelt időszakra a 2008. évi 3.270.000.- késedelmi tartozás végrehajtásához való jog 2015. január 2-án elévült. Az Art. 160. § (4) bekezdés a) és b) pontja alapján ugyanis a végrehajtási eljárás az adózó 2011. május 7. napján előterjesztett kérelme, valamint az annak alapján engedélyezett részletfizetés miatt 186 napig szünetelt. Ezen idővel az elévülési határidő meghosszabbodott. A késedelmi pótlékre a végrehajtási jog elévülési napja ezért 2015. január 2.
- [3] Tájékoztatatta alperes az adózót, hogy a törlés iránti kérelmével érintett összegből még fennálló 3.918.000.- forint vonatkozásában külön méltányossági kérelmet terjeszthet elő az elsőfokú adóhatóságnál.

A kereseti kérelem

- [4] Felperes keresetében az Art. 143. § (1) bekezdésre hivatkozással elsődlegesen az elsőfokú határozatra is kiterjedően az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Érvelése szerint az adóhatóság nem tisztázta a tényállást, sértve ezzel az Art. 97. § (6) bekezdését, nem tárta fel az adózó javára szolgáló tényeket. A hatósági határozatok indokolása nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.), valamint az Art. rendelkezéseinek.

Az indokolásból a tényállás nem derül ki, a bizonyítékok nem szerepelnek benne. A határozat nem tartalmazza a 273/2010. (XII.9.) Korm. rendeletben előírt helyes jogszabályhelyet arra, hogy az adóhatóság rendelkezett-e hatáskörrel és illetékességgel eljárni a fellebbezése elutasításakor.

- [5] Utalt még az Art. 1. § (2) bekezdésére és a Ket. 1. § (1) bekezdésére, mint alapelvi rendelkezésekre, valamint az Alaptörvényre, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóság részleghajlás nélkül, tisztességes módon ésszerű határidőn belül intézze. Az eljárás nem felelt meg a tágabb értelemben vett méltányossági alapelvnek sem. Nem csak a fizetési kedvezményre irányuló eljárásokban kell ugyanis ennek érvényesülnie, hanem minden olyan esetben, amikor a törvény mérlegelési jogot biztosít a hatóságnak.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Felperes keresetét a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletével elutasította. Hangsúlyozta, hogy az alperesi határozat részletesen tartalmazza indokolásában, miszerint az elévülés vizsgálata során milyen tényeket és jogszabályi rendelkezéseket vett alapul.
- [7] Lényegében a felperes az adóhatóságnak az Art. elévüléssel kapcsolatos megállapításaival összefüggésben kifogásokat nem terjesztett elő. A hiánypótlási felhívást követően benyújtott irata is csak általánosságokat tartalmaz. Nem értelmezhető, hogy a felperes milyen jegyzőkönyvi és határozati megállapításokkal nem ért egyet, a tényállást miért tartja megalapozatlannak és hiányosnak. Nem fogalmazza meg felperes azt sem, hogy mely javára szolgáló tényeket nem vett figyelembe az adóhatóság. Azt sem jelöli meg, hogy megítélése szerint az indokolás miért hiányos.
- [8] A bíróság szerint az alperes határozata pontosan tartalmazta, hogy az Art. 164. § (6) bekezdését miként alkalmazta, milyen tényekre, mely jogszabályi rendelkezésekre alapozta döntését. Felperes azt sem jelölte meg, hogy a Ket. és az Art. alapelveit mennyiben tartja megsértettnek. Az adóhatóság jogkérdésben döntött, és nem mérlegelési jogkörben hozta meg döntését. Abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felperes késedelmi pótlék tartozásából az irányadó jogszabályi rendelkezések szerint milyen összeg tekinthető elévültnek.
- [9] Konkrétumok hiányában az alperesi határozatra kiterjedő vizsgálatot lefolytatni nem lehetett. Nem felel meg a valóságnak, hogy a hatóság határozata nem tartalmazza a hatáskörre és illetékességre vonatkozó megállapításokat, ezzel ellentétben a másodfokú határozat 3. oldala megjelöli a vonatkozó rendelkezéseket.
- [10] Rögzítette, hogy nem fogadta el a felperes dolgozójának képviselőjére vonatkozó meghatalmazást, figyelemmel a Pp. 67. § (1) bekezdés i) pontjára, ugyanis az a tény, hogy a társaság adózással kapcsolatos pere a gazdasági tevékenységére kihat, önmagában nem

alapozza meg a képviseleti jogosultságot közigazgatási perben.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte az ítéletet hatályon kívül helyezni és a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozni vagy a bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezni. Mindenek előtt hivatkozott a Pp. 3. § (3) bekezdésére, amely az ügyfél tájékoztatására vonatkozóan állapít meg szabályokat.
- [12] Utalt még az 1/2011. (V.9.) KK véleményben foglaltakra, valamint a Ket. 72. § (1) bekezdés ea) pontjára, mely szerint a határozatnak tartalmazni kell a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat. Nézete szerint az alperesi határozatból nem volt meghatározható sem az, hogy az illetéktartozás összege ténylegesen mikor volt esedékes, annak megfizetésére mikor került sor, a késedelmi pótlék felszámítására mikor és milyen esedékességgel, mekkora összegben került sor és ahhoz képest a végrehajtási jog elévülése mikor következett be.
- [13] A felperes azt állította, hogy a keresetlevelében vitatta azon okfejtést is, mely szerint az adótartozás annak megfizetésére tekintettel megszűnt, ezért ezzel összefüggésben ezen eredeti adótartozáshoz kapcsolódóan felszámított késedelmi kamat végrehajtásához való jog járulékos jellege devalválódott és önálló tételként, tőkésített kamatként annak esedékességéhez kapcsolódóan következhet már csak be a végrehajtási jog elévülése. Ezt a vélekedését az adóhatóság a Art. 164. § (6) bekezdés utolsó mondatából látta levezethetőnek, de ezzel szemben a felperes érvelése az, ha az adó, a bírság és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás végrehajtásához való jog elévül, a tartozás terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni. Nézete szerint a tőketartozást jogkövető módon megfizető adózók az ezen adótartozással összefüggésben felszámított késedelmi pótlék végrehajtása tekintetében nem kerülhetnek hátrányosabb helyzetbe, mint azok, akik egyáltalán nem teljesítik adókötelezettségüket.
- [14] Utalt még a felperes az Art. 1. § (2) bekezdésre, 1. § (1) bekezdésre, hivatkozott az 1/2009. (VI.24.) PK véleményre, mely szerint a Pp. 3. § (3) bekezdésben foglalt tájékoztatásnak az adott tényállásra vonatkozóan egyediesítettnek és teljes körűnek kell lennie. Felperes szerint a jogerős ítélet nem merítette ki a keresete alapjául előadott valamennyi jogcímet, így a döntés nem teljes körű sértve a Pp. 213. § (1) bekezdését.
- [15] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [17] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a

továbbiakban: Pp.) 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között dönt.

- [18] A Kúria szerint az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő.
- [19] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a per tárgya annak a jogkérdésnek a megítélése volt, hogy a felperesi adótartozáshoz kapcsolódó, majd utóbb önálló tartozássá vált késedelmi pótlék a jogszabályi rendelkezések szerint elévült-e, avagy sem. A Kúria hangsúlyosan utal arra a körülményre, hogy a közigazgatási perben a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a felperest terheli annak bizonyítása, hogy az alperesi határozat jogszabálysértő. Alappal állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a határozat jogellenességét bizonyítani nem tudta. A keresetlevélben kizárólag általánosságokra, általános jogszabályi és alapelvi sérelmekre hivatkozott, de a konkrét perben eldöntendő jogkérdéssel kapcsolatban a bíróság kifejezett hiánypótlási felhívása ellenére érdemi tényelőadást és bizonyítási indítványt nem adott elő. Nem valós tehát, hogy már a keresetlevélben vitatta volna az alperes konkrét jogkérdésben kifejtett azon álláspontját, hogy az eredeti adótartozáshoz kapcsolódóan felszámított késedelmi pótlék végrehajtásához való jog járulékos jellege devalválódott és önálló tételként, tőkésített kamatként annak esedékességéhez kapcsolódóan következhet már csak be a végrehajtási jog elévülése. Ténylegesen ebben a körben okszerű levezetést a felperes előadása alátámasztására a keresetlevél nem rögzít, arra már csak a felülvizsgálati kérelemben hivatkozik.
- [20] A Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet. Amire a keresetlevél nem hivatkozott, azt nem tudta az elsőfokú bíróság elbírálni, ebből következően az már a felülvizsgálati kérelem tárgya sem lehet. Nem osztotta továbbá a Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglalt azon felperesi kifogást, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése értelmében ne kapta volna meg a szükséges felvilágosítást a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről. Ezzel ellentétben a periratok által is alátámasztott, hogy a bíróság 2015. november 12. napján tartott tárgyaláson hozott végzésben részletesen tájékoztatta felperest a szabályos képviselétről, továbbá felhívta felperesi képviselő figyelmét, hogy a kereset csak általánosságban határozott meg jogsértéseket, a felperes nem konkretizálta, nem fejtette ki, hogy az elsőfokú határozat milyen jegyzőkönyvi hiányosságokat nem pótol, a hatóság milyen felperes által becsatolt nyilatkozatokat, dokumentumokat nem értékelt, a tényállást feltárása milyen körben hiányos. Nem tartalmazza a keresetlevél azt sem, hogy az egyediesítés hiányát az adott ügyben felperes mire alapozza, illetve a „méltánylás jogintézmény” követelményeinek az elsőfokú határozat miért nem felel meg. Nem tartalmazza a keresetlevél, hogy milyen mérlegelés körében

felróható jogsértésre kívánt felperes hivatkozni.

- [21] A fentiekből is következően nincs olyan súlyos, az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné. A felperes nem tett eleget a perben ráháruló bizonyítási kötelezettségnek felhívás ellenére, ami a felülvizsgálati eljárásban nem pótolható. Ennél fogva a felperes a per érdemét érintő anyagi jogi jogsértésekkel kapcsolatos felvetései a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem vizsgálhatók.
- [22] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok ismeretében mindenben jogszerű ítéletet hozott, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [23] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte felperest az alperes javára a perköltség megfizetésére.
- [24] A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetékről a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2016. szeptember 28.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő